

Mari duhovnici

Avva Paisie Olaru Apoftegme

O predică pe lună

Cuvânt la Duminica după Nașterea Domnului

Monahii mileniului III

Maria Magdalena, pustnica de pe Sinai, prietena românilor

O mănăstire pe lună

Catedrala Mântuirii Neamului

Sihăstria

Ortodoxia în Elveția. Părintele Gabriel Bunge, un convertit care convertește

Monahii mileniului III

Despre monahism fără înfloriri (II)

Povestea micii Elisabeta, cea mai vârstnică monahie a Mănăstirii Adormirii – Sharovkin

Mănăstirea și lumea

Sub lupa credinței

Ortodoxia americană la răscruce de ideologii

Carte de suflet

Cele șapte păcate ale învățământului de stat

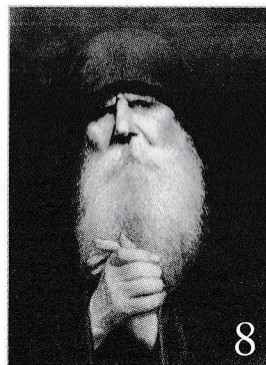
Ortodoxia pe mapamond

Actualitate panortodoxă și monahală

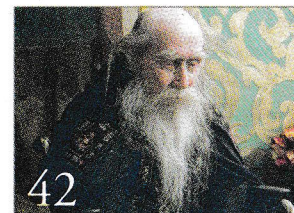
Dragi cititori,
Avem o veste foarte bună: pe site-ul nostru (www.lumeacredintei.com) a apărut opțiunea de a putea vizualiza revistele noastre în format electronic. Așadar, orice persoană din orice țară, la orice oră poate vizualiza orice număr dorește din revistele noastre, în format pdf, la un preț mai mic decât varianta tipărită. Această facilitate sperăm să fie accesată în primul rând de românii creștin-ortodocși din diaspora, în condițiile în care costurile serviciilor poștale au crescut enorm. Plata se face printr-un site specializat, în condiții de siguranță deplină.

Lectură plăcută!

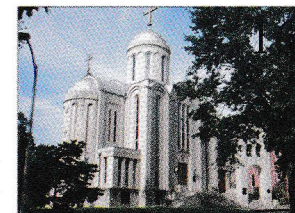
Redacția

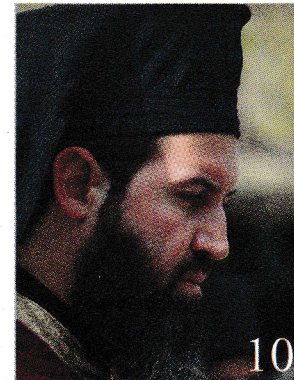
8

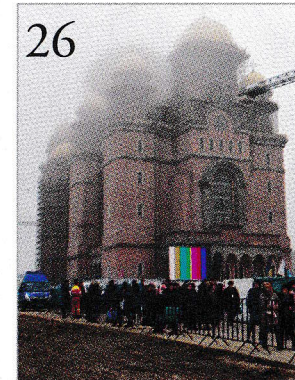
42

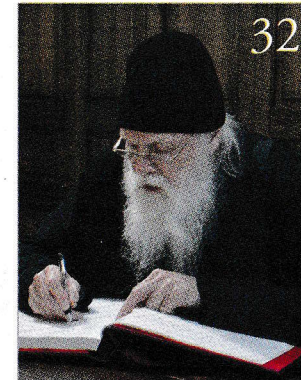
18

10

26

32

AVVA PAISIE OLARU APOFTEGME

Dumnezeu are de unde da, dacă are cui da!

Trebuie să ajungem de la gândirea de Dumnezeu la simțirea lui Dumnezeu.

Acela s-a mântuit, se mântuiește și se va mântui – care va avea credință neîndoieală.

Trupul și diavolul trebuiesc înșelați!

Focul, iadul și curvia niciodată nu spun că-i de-ajuns.

Diavolul îți dă gânduri de hulă, ca să te aducă la disperare și apoi tot el îți amintește că hula împotriva Duhului Sfânt nu se iartă niciodată.

Pe unii, tineri îi ia Dumnezeu la cer – ca să nu mai greșescă –, iar pe alții, bătrâni, îi mai lasă pe pământ – ca să se pocăiască. Ai văzut judecățile lui Dumnezeu?

Să ai milă de săraci. Dacă ai, dă-le și un ban. Nu le da prea mult, ca să nu-ți pară rău. Și dacă dai, să fugi cât poți de mândrie.

Vai de acel om căruia îi va prisosi mai mult lauda decât viața și faptele. Nici prin cap să nu-ți treacă să placi oamenilor...

Nu vă puneți niciodată nădejdea în oameni, că omul se schimbă – azi îți dă și mâine îți cere; azi te laudă și mâine te ocărăște.

Faptele noastre grăbesc sfârșitul. Noi trăim cu adevărat vremuri apocaliptice, pentru că niciodată nu au fost mai multe avorturi și mai multă necredință ca acum.

Cel mai mare canon pentru păcate este să le părăsească omul pentru totdeauna.

Canonul bolnavului este patul suferinței. Rabdă boala cu mulțumire și te mântuiești. Dacă nu cârțești în boală și te mărturisești

regulat, dobândești viață veșnică înaintea multora.

Celor ce sunt luptați de cugete trupesti, sau certați cu cineva, cei ce sunt blestemați de preoți și/ sau de părinți și, mai ales, celor care au făcut avorturi – ori s-au ferit (să nască prunci) –, sau au îndemnat și pe alții la aceste păcate de moarte, să nu le dăm îndată Sfânta Împărtășanie, că luăm foc și noi cu ei.

Mărturisirea să fie mai deasă decât cuminecarea, că nu deasă împărtășanie ne duce la desăvârșire, ci pocăința cu lacrimi, deasă spovedanie, părăsirea păcatelor și rugăciunea din inimă. Răvna unora pentru deasă împărtășanie este semnul slăbirii credinței și al mândriei, iar nu semnul sporirii duhovnicești. Să te spovedești mai des – dacă nu în fiecare săptămână, măcar în fiecare lună.

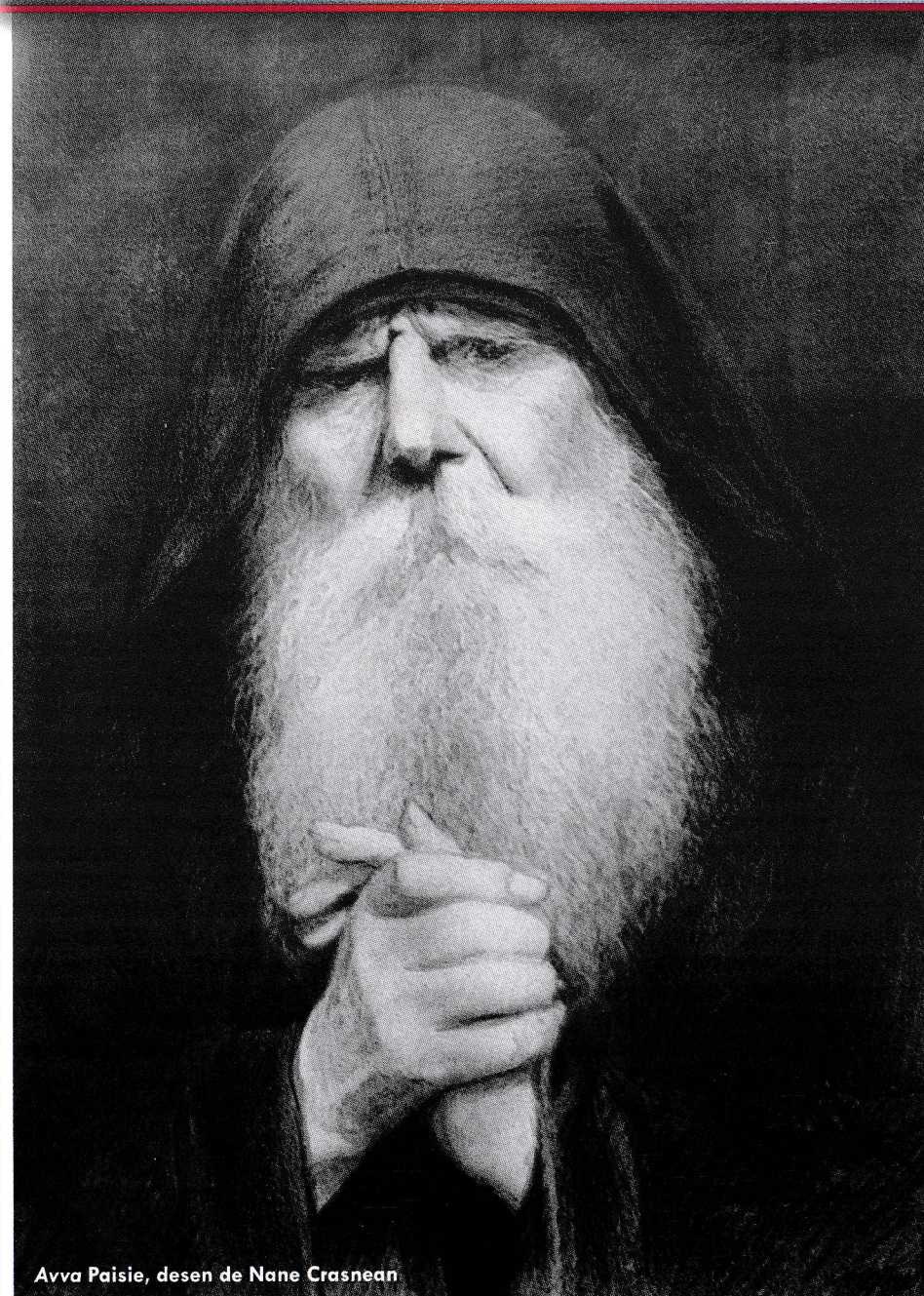
Dacă am face noi tot ce-i învățăm pe alții, am fi sfinți. Să facem și noi ceea ce învățăm pe alții pentru folosul aproapelui, că dragostea acoperă mulțime de păcate.

Monahismul de astăzi este cu școală multă, dar cu practică puțină. În capul obștii trebuie oameni cu viață, nu cu școală.

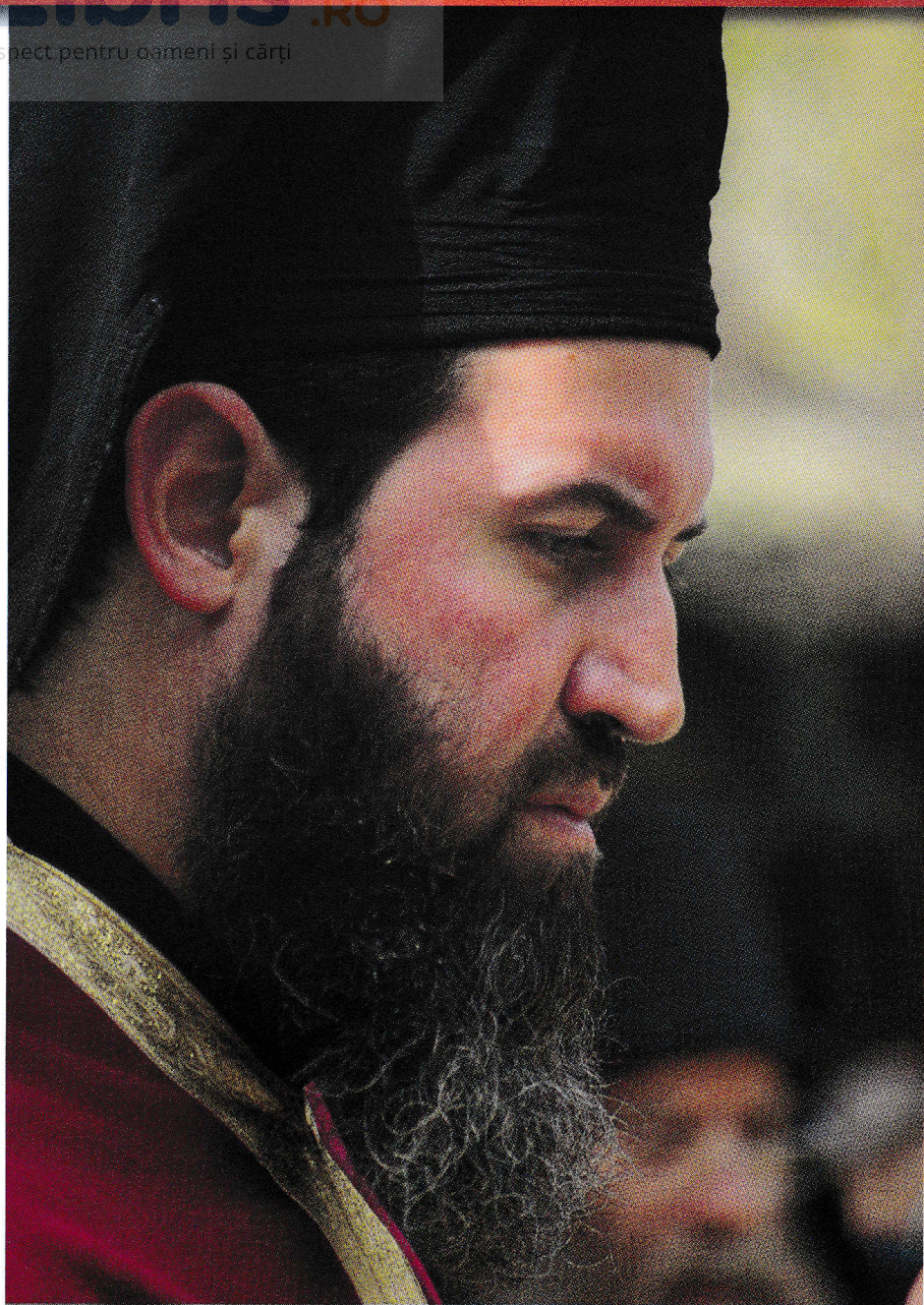
Feriți-vă de grăirea multă și mai ales de prietenia cu femei și umblatul pe drumuri fără rost – că ieșirea deasă din mănăstire duce la răceală sufletească.

Vă doresc ani mulți și nu prea fericiți, că fericirea pe pământ nu-i chiar așa de sănătoasă. Când e omul prea fericit în lumea asta, uită de Dumnezeu și de moarte...

(George Crasnean)

Avva Paisie, desen de Nane Crasnean

Cuvânt la Duminica după Nașterea Domnului

Toate „amăgirile” post-moderniste vor să elimine cele trei legi lăsate de Dumnezeu: legea naturală, legea rațională și legea tradițională

Arhimandritul Mihail Stanciu de la Mănăstirea Antim din București

Preacinstiți părinți și binecuvântați creștini,

Astăzi, în Duminica după Praznicul Nașterii Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Biserica lui Hristos face pomenirea a trei sfinți, care erau iudei după sânge, și anume: Sfântul Rege și Profet David, Dreptul Iosif și Sfântul Iacov, ruda sau fratele Domnului. Toți au împlinit cu strictețe Legea Veche, primul (David) profetindu-L pe Hristos (Unsul), altul (Iosif) slujindu-L și ocrotindu-L trupește, iar celălalt (Iacov) propovăduindu-L ca arhieru al Noului Legământ în Ierusalim.

Am ascultat cu toții *Sfânta Evanghelie după Matei* (2, 13-23) în care ni se pomeneste despre fuga în Egipt a Mântuitorului Hristos împreună cu Preacurata Sa Maică și cu Dreptul Iosif. Totodată, ni se povestește despre răutatea lui Irod, care a culminat prin uciderea celor 14.000 de prunci de doi ani și mai mici ca vârstă, în semn de răzbunare și față de magii

care i-au înșelat așteptările, dar și ca dovadă a răutății și ostilității lui față de Mântuitorul Hristos – Pruncul Rege al neamurilor, Care tocmai Se născuse în Betleem.

Potrivit profeției lui Isaia (66, 7), Mântuitorul Hristos S-a născut fără de dureri din Preacurata Născătoare de Dumnezeu și a adus bucurie tuturor celor care Îl așteptau. Au venit să se închine la peștera din Betleem păstorii de aproape, chemați de îngeri, dar și magii de departe, care I-au adus Mântuitorului Hristos, în semn de cinstire, daruri scumpe: aur, tămâie și smirnă. După ce Mântuitorul le-a primit inimile și darurile și i-a binecuvântat pe magi, Dreptul Iosif a fost înștiințat în vis să plece din Betleem pentru că Regele Irod voia să-L omoare pe Pruncul Iisus. Și atunci, noaptea, după cum ne spune Sfântul Evanghelist Matei, în discreție, Dreptul Iosif i-a pus pe asin pe Maica Domnului și pe Prunc și au pornit spre Egipt.

Respect Egiptul era disprețuit de iudei ca fiind o țară a fărâdelegii, a idolatriei și a păcatelor, și de aceea cei de acolo nu erau bine văzuți. Într-adevăr, omul degenerat de păcat, de idolatrie, de mândrie, de patimi nu atrage simpatia nimănui. Dar Mântuitorul Hristos S-a dus în căutarea acestor oameni care păreau pierduți și demni de tot disprețul ca să-i lumineze și să-i cheme la mântuire. Nu știm exact, dar probabil câțiva ani au locuit acolo, Dreptul Iosif folosindu-și priceperea în tâmplărie și asigurând în felul acesta viața familiei sale.

*Prin trimiterea
arhanghelului Gavriil
la Dreptul Iosif,
Dumnezeu a întărit
autoritatea și primatul
bărbatului ca și cap al
familiei*

La timpul convenit, după moartea lui Irod, același înger – arhanghelul Gavriil – a fost trimis la Iosif și i-a spus să se întoarcă în țara sa, căci muriseră cei care voiau să ia viața Pruncului. Împreună cu Maica Domnului și Mântuitorul Hristos, Iosif s-a întors în pământul lui Israel, dar nu în Betleem, ci în Nazaret, în Galileea neamurilor, adică într-o regiune populată nu numai de iudei, ci și de alte neamuri, unde a viețuit iarăși în discreție, îndrumându-L pe Iisus să trăiască cinstit, muncind, cu respect și dragoste față de semenii. Mărturia că „Iisus a crescut cu vârsta, cu înțelepciunea și cu harul la Dumnezeu și la oameni” (Luca 2, 52), primind poveștile Maicii Sale și ale Dreptului Iosif, ne arată că și firea Sa umană a înaintat în timp pe calea urcușului duhovnicesc și nu cum ziceau unii eretici că era și ca om perfect de la început, adică atotînțelept, neavând nevoie de această educație treptată de la oameni. Mântuitorul

Hristos a crescut în timp ca om virtuos și înțelept, arătând că și noi trebuie să creștem în timp în virtute, înțelepciune și har, primind și împlinind poveștile celor îmbunătățiți, ale părinților noștri duhovnicești și trupești și în felul acesta să sporim duhovnicește, să ne îmbunătățim viața și credința spre folosul nostru și al celor din jur, spre mântuirea sufletelor noastre.

Dar de ce i s-a arătat îngerul lui Iosif și nu Maicii Domnului, care era mai înaltă decât heruvimii și serafimii? Prin această trimitere a arhanghelului Gavriil la Dreptul Iosif, Dumnezeu a întărit autoritatea și primatul bărbatului ca și cap al familiei. Așa, prin Dreptul Iosif, și Maica Domnului a primit această povăț de a merge fără teamă în Egipt, fiind ocrotiți de Dumnezeu. Maica Domnului, știind că Dumnezeu nu minte, a mers în Egipt și a slujit Mântuitorului Hristos și Dreptului Iosif, care era protectorul lor. Nu știm unde, în care cetate au viețuit, dar este de înțeles faptul că Dreptul Iosif, prin meșteșugul tâmplăriei, construia cele de folos altora și din aceasta obținea venitul pentru traiul lor zilnic.

La timpul rânduit apoi, îngerul l-a înștiințat pe Dreptul Iosif să se întoarcă în patria lor. Iosif era curat cu inima, smerit și drept și de aceea s-a învrednicit de arătarea îngerului; că nu oricine, una-două, vede îngeri. Și i s-a arătat în vis, în gândul său curat, iar Dreptul Iosif a ascultat îndemnul îngeresc pentru că mai primise și altădată asemenea înștiințări de la înger și, cu bucurie și nădejde în Dumnezeu, le-a împlinit.

Între timp, Irod, plin de răutate, de invidie, dar și de mânie, văzând că magii nu s-au întors pe la el ca „să-i dea raportul” despre locul unde Se află Pruncul Iisus, s-a răzbunat, omorând 14.000 de prunci din regiunea Betleemului, împlinind o profeție care spunea: „Glas în Rama s-a auzit, plângere și tânguire multă. Rahila își plânge copiii și nu vrea să fie mângăiată, pentru că nu mai

Dreptul Iosif